

Marš Mira, Put Slobode - Srebrenica

Autor BIRN

Utorak, 07 Srpanj 2009 20:54 - Ažurirano Utorak, 07 Srpanj 2009 21:48

07 juli 2009 U srijedu, 8. jula, više od 2.500 učesnika Marša mira krenut će od Nezuka kod Zvornika, i prijeći 110 km kako bi 11. jula stigli u Potočare kraj Srebrenice.

“ [Marš mira](#) ” organizovan je četvrti put zaredom u čast Srebreničanima koji su u julu 1995. godine krenuli preko planina i kroz šume pokušavajući se probiti do teritorije pod tadašnjom kontrolom Armije BiH.

Pješaćenje od Nezuka traje tri dana, do 11. jula, kada učesnici marša stižu u Memorijalni centar Potočari, gdje će prisustvovati dženazi više od 500 Srebreničana.

Dio marša kreće iz Žepe, mjesta u blizini Srebrenice.

Učesnici marša koji kreću iz Nezuka dnevno prepješaće oko 35 kilometara, dok oni koji kreću iz Žepe dnevno prijeđu 25 km, a hodaju dva dana.

Organizatori “Marša mira” kažu da im je cilj na ovaj način odati počast žrtvama genocida, ali i podsjetiti sve na “masovne i stravične zločine koje su počinile snage vojske i policije Republike

Srpske nad Bošnjacima Srebrenice”.

Još jedan cilj je da se animiraju svi “relevantni akteri za brže procesuiranje i privođenje pravdi svih osoba odgovornih za počinjene zločine, radi zadovoljavanja pravde kao preduslova za izgradnju trajnog mira i tolerancije među narodima u BiH”.

Pored učesnika iz BiH, svake godine u “Maršu mira” učestvuju i oni koji dolaze iz Holandije, Hrvatske, Francuske, Švicarske, Srbije, Italije, Amerike, Australije i drugih zemalja.

Srebrenica je 16. aprila 1993. godine, rezolucijom Vijeća sigurnosti UN-a, proglašena zaštićenom zonom koja je trebala biti demilitarizovana. Pripadnici tadašnjeg UNPROFOR-a u grad su došli 18. aprila iste godine.

Snage predvođene generalom Vojske Republike Srpske Ratkom Mladićem ušle su u Srebrenicu 11. jula 1995. godine. U tom trenutku je u gradu živjelo oko 35.000 građana Srebrenice i okolnih mjesta, koji su tu pokušali naći utočište.

Nakon ulaska srpskih snaga u grad, većinom žene, djeca i stariji ljudi, ali i neki muškarci, zaštitu su potražili u Potočarima, gdje je bila baza Holandskog bataljona UNPROFOR-a. Ubrzo su ih opkolile srpske snage te su muškarci odvojeni i zarobljeni, a veliki broj njih, među kojima i dječaci, kasnije su ubijeni.

Žene i djeca su autobusima i kamionima deportovani ka teritoriji koja je bila pod kontrolom Armije BiH.

Dio stanovništva Srebrenice je, odmah po ulasku srpskih snaga, krenuo kroz šume i preko planina, pokušavajući da se probije do slobodne teritorije. Samo mali broj je zaista uspio prijeći ovaj teški put nakon dana lutanja i bježanja.

Međunarodni sud pravde sa sjedištem u Haagu, donoseći odluku po tužbi Bosne i Hercegovine protiv Srbije, proglasio je zločin koji je počinjen u Srebrenici genocidom.

Pred Sudom BiH u Sarajevu trenutno su u toku četiri suđenja optuženima za genocid u Srebrenici.

Pred Tribunalom u Haagu u toku je proces protiv osam visokih policijskih i vojnih službenika Republike Srpske. Za genocid u Srebrenici, pored ostalog, terete se i Ratko Mladić, koji je u bijegu, i [Radovan Karadžić](#), bivši predsjednik RS-a, koji čeka početak suđenja u Haagu.

<http://srebrenica-genocide.blogspot.com>